

[Ministeren for skatter og afgifter.]

gise foreninger og institutioner samt faglige, oplysende foreninger m. v. Den nærmere afgrænsning af disse foreninger og organisationer m. v. foreslås fastsat af ministeren.

Endelig kan det nævnes, at arbejdsgivere, der udelukkende beskæftiger privat hjælp, ikke skal være omfattet af ordningen.

De nærmere administrative regler skal efter forslaget fastsættes af ministeren. Det er hensigten, at statsskattedirektoratet skal administrere loven. Da retten til ydelsen er afhængig af, at der beregnes ATP-bidrag, vil der dog være behov for bistand fra ATP med henblik på oplysning om størrelsen af det samlede ATP-bidrag. Der skal derfor optages forhandlinger med Arbejdsmarkedets Tillægspension om omfanget og arten af den bistand, der skal ydes, og om dækning for de merudgifter, der bliver tale om. Endvidere er det forudsat, at der etableres et samarbejde mellem statsskattedirektoratet og Danmarks Statistiks Erhvervsregister, idet der i registret er foretaget en branchekodning af arbejdsgiverne, som eventuelt kan anvendes ved afgrænsningen af, hvilke arbejdsgivere der er berettigede til godtgørelsen.

Den foreslåede godtgørelse på ca. 1.250 kr. pr. lønmodtager med normal arbejdstid i en periode på 1 år vil medføre en udgift for staten, der kan anslås til omkring 1.350 mill. kr.

Udgifterne for statsskattedirektoratet til udsendelse af vejledning og drift af edb-kørsler m. v. skønnes for finansårene 1975-76—1977-78 at udgøre højst 3 mill. kr. Tallet er skønnet, da man endnu ikke har haft mulighed for at bedømme ordningen i dens helhed.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og villige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker. (Søfjølks fjernsynsbetjening), idet jeg vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henvisse til bemærkningerne til lovforslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om visse institutioner inden for åndssvageforsorgen [af Poul Dam m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XLV. Fremsat 9/12 75)

Forslaget sattes til forhandling

Socialministeren (Eva Gredal):

Det har i mange år været praksis, at lovgivning om åndssvage er blevet gennemført af et enigt folketing. Det har ligeledes — med få undtagelser i de allerseneste år — været praksis, at de til åndssvageforsorgen fornødne bevillinger er blevet ydet af et enigt finansudvalg. Det forslag til folketingsbeslutning, som vi i dag behandler, er et brud på denne årelange tradition. Det beklager jeg, så meget mere som det, vi står over for, er gennemførelsen af en lov, som et enigt folketing vedtog i 1968, men som af forskellige grunde ikke har kunnet realiseres før nu.

Loven af 31. maj 1968 om opførelsen af en institution på Irlandsvej for åndssvage er i overensstemmelse med målsætningen i loven af 5. juni 1959 om forsorgen for åndssvage. Det er et løfte, som skal indfries, eller en regning, som skal betales.

Der er siden 1959 foretaget meget store forbedringer af de åndssvages kår her i landet, men de af os, som kender åndssvageinstitutionerne, vil nok indrømme, at der fortsat er forhold, som vi ikke kan forsvare. Folketingets ombudsmand har eksempelvis ved besøg på Ebberødgård kunnet konstatere, at de åndssvages boligforhold på mange af Ebberødgårds afdelinger er langt ringere end forudsat i loven af 1959.

Hver gang forholdene på Ebberødgård bliver omtalt i pressen, i radio eller i tv, er der i landet almindelig forargelse over, at vi i det danske velfærdssamfund endnu har mennesker, som lever i store sovesale og i øvrigt under boligforhold, som ikke muligvis er rimelig tilværelse. Hver gang Ebberødgård og andre gamle institutioner kommer i søgelyset, så kan man konstatere, at politikere fra så godt som alle partier erklærer sig enige i, at her er der sådanne skønhedspletter på vor sociale forsg, at vi ikke kan acceptere det. Der er næsten ingen